

ΚΑΒΑΛΛΕΡΙΑ

ΡΟΥΣΤΙΚΑΝΑ

Κινηματογραφικός θίασος ηθοποιών από το έθνος
νυμιο μελόδραμα του Πέτρο Μασκάνι

...το οποίο έδωκε στην Ελλάδα το δικαίωμα να παρουσιάσει στην οθόνη της μια ταινία που έφερε τον τίτλο 'Καβάλλερια Ρουστικানা'. Η ταινία αυτή, η οποία είναι η πρώτη ελληνική ταινία που παρουσιάζει στην οθόνη της την ιστορία μιας αγάπης που γεννήθηκε στην εποχή της δουλείας...

Στη συνέχεια της ταινίας, ο Πέτρος Μασκάνι, ο οποίος είναι ο σκηνοθέτης, παρουσιάζει στην οθόνη της μια ταινία που έφερε τον τίτλο 'Καβάλλερια Ρουστικানা'. Η ταινία αυτή, η οποία είναι η πρώτη ελληνική ταινία που παρουσιάζει στην οθόνη της την ιστορία μιας αγάπης που γεννήθηκε στην εποχή της δουλείας...

Ο Τουρίντο, αφού φεύγοντας τις συγκινήσεις, κατόρθωσε να ξεφύγει από την αγκαλιά της μητέρας του και με βήμα ανάλαφρο πήρε το δρόμο που έφερε προς το λιμάνι. Μόλις κατατάχτηκε και μαζί με τους άλλους συντρόφους του γνώρισε τη ζωή της πολιτείας που ήταν εντελώς καινούργια γι' αυτόν. Δεν είχε φύγει ποτέ από το χωριό του, ο Τουρίντο, αλλά τώρα έμενε σε ένα χωριό που ονομαζόταν Λόλα, αλλά δεν ήξερε τίποτα για τη ζωή εκεί. Το μόνο που ήξερε ήταν να κάνει καλά την δουλειά του και να μην αδικεί τον εργοδότη του. Όταν η μητέρα του τον είδε να γυρίζει από την πόλη, ήταν πολύ χαρούμενη και τον αγκάλιασε. Ο Τουρίντο, όμως, δεν ήξερε τίποτα για τη ζωή εκεί. Το μόνο που ήξερε ήταν να κάνει καλά την δουλειά του και να μην αδικεί τον εργοδότη του. Όταν η μητέρα του τον είδε να γυρίζει από την πόλη, ήταν πολύ χαρούμενη και τον αγκάλιασε. Ο Τουρίντο, όμως, δεν ήξερε τίποτα για τη ζωή εκεί. Το μόνο που ήξερε ήταν να κάνει καλά την δουλειά του και να μην αδικεί τον εργοδότη του.

Ο Τουρίντο και η Σαντούτσα συναντιόντουσαν συχνά την ώρα του δειλινού. Πρώτα τη λουτούσε με την μικρή γειτονοπούλα, έπειτα τη Σαντούτσα, η οποία ήταν πολύ καλή και πολύ όμορφη. Η μητέρα της, όμως, δεν ήθελε να την αφήσει να γυρίζει από την πόλη. Ο Τουρίντο, όμως, δεν ήξερε τίποτα για τη ζωή εκεί. Το μόνο που ήξερε ήταν να κάνει καλά την δουλειά του και να μην αδικεί τον εργοδότη του. Όταν η μητέρα του τον είδε να γυρίζει από την πόλη, ήταν πολύ χαρούμενη και τον αγκάλιασε. Ο Τουρίντο, όμως, δεν ήξερε τίποτα για τη ζωή εκεί. Το μόνο που ήξερε ήταν να κάνει καλά την δουλειά του και να μην αδικεί τον εργοδότη του.

Πρώτα τη λουτούσε με την μικρή γειτονοπούλα, έπειτα τη Σαντούτσα, η οποία ήταν πολύ καλή και πολύ όμορφη. Η μητέρα της, όμως, δεν ήθελε να την αφήσει να γυρίζει από την πόλη. Ο Τουρίντο, όμως, δεν ήξερε τίποτα για τη ζωή εκεί. Το μόνο που ήξερε ήταν να κάνει καλά την δουλειά του και να μην αδικεί τον εργοδότη του. Όταν η μητέρα του τον είδε να γυρίζει από την πόλη, ήταν πολύ χαρούμενη και τον αγκάλιασε. Ο Τουρίντο, όμως, δεν ήξερε τίποτα για τη ζωή εκεί. Το μόνο που ήξερε ήταν να κάνει καλά την δουλειά του και να μην αδικεί τον εργοδότη του.

δευτέρα φορά και όταν άγγιξε με τα χείλη
 η Λόλα τριανταφυλλένια μάγουλα της Σαντού-
 σσα κατάλαβε ότι η κόρη δεν άποφρευε το
 κέρτος. Πράγματι η Σαντούτσα είχε νοιώσει
 μεγάλη ετυχία βλέποντας να γυρίζει εκεί-
 νου από καιρό αγαπούσε.

Από μέρους της, η μαμά Λουσία, έβλεπε με
 της τόν Τουρίντο της να έρωτοτροπεί με
 λόγιο εκείνο κορίτσι που το είχε εκτι-
 σαι και αγαπήσει στο διάστημα της άπου-
 τος.

Παύ τη Λόλα, δε γινόταν ούτε λόγος πιά κι
 Τουρίντο φαινόταν πως έδεχτηκε με έντελη
 πορορία την είδηση του γάμου της με τόν
 ποτιστή "Άλφιο.

"Όλα λοιπόν πήγαιναν καλά και κατά το
 ήστημα των μεγάλων βραδυνών του χειμώνα ο
 ντίντο έκανε με τη Σαντούτσα ώραία σχέδια
 ή το μέλλον και μαγευτικά έρωτικά όνειρα. Μά
 η Σαντούτσα αγαπούσε τρελλά τόν Τουρίντο
 ήταν ειλικρινής μαζί του, μ' αυτόν δεν συνέ-
 ασε το ίδιο. "Ο Τουρίντο είχε μάθει στην πο-
 τειά την τέχνη να κοροϊδεύη τα όμορφα κορί-
 τια με γλυκειές κουβέντες και να γοητεύη κά-
 νεις τους χίλιες ύποσχέσεις. "Η φτωχή Σαν-
 τούτσα είχε παρουσηθή σ' αυτή την επίκριν-
 η παγίδα του. Είχε εμπιστοσύνη στον Του-
 ρίντο της και δεν θα πίστευε, ούτε και αν της
 ληγαν, ότι ο Τουρίντο ήθελε να γλεντήση το
 ήμισυ της και να παίξη με την αγάπη της.

"Ένα βράδυ όμως τις άνοιξεως που ήρθε,
 οι δυο έρωτικοί μένοι μέσα σ' ένα φιλή άνα-
 ραξαν όρκους αλωνίας πίστωσης, η Σαντούτσα
 έπαιψε. "Από αυτή τη στιγμή οι τρόποι του
 ντίντο πρὸς εκείνη που νόμιζε πως ήταν πιά
 ητή του άλλαξαν άπότομα.

Η Σαντούτσα άπεναντίας, κάθε μέρα που
 ηρθε προσηλωνόταν περισσότερο σ' αυτό,
 ως όμως η αγάπη της να έμποδίση να γίνη
 ποισαίο.

"Ο Τουρίντο ένα όμορφο βράδυ συνάντησε
 η Λόλα που είχε πολὺν καιρό να την δῆ. Πάν-
 τω ώραία και κοκέττα η γυναίκα του "Άλφιο,
 η πόν ειδη του χαμογέλασε προκλητικά. "Ο
 ντίντο, ένοιωσε άμέσως όλες τις παλιές του
 ήμιές να ξαναγεννιούνται μέσα του και της
 τος.

"Λόλα, ποτέ μου δε σε ξεχάσα. "Αφησέ με
 να σε ξαναϊδῶ.

"Αδύνατο, αγαπητέ μου, του άπάντησε
 η Λόλα. Τι θάλεγε ο άντρας που αν το μάθενε ;
 Έπειτα και συ αγαπάς άλλη.

"Η ώραία Λόλα κατόρθωσε να του ξεφύ-
 γει τόν βράδυ, μά, ύστερ' από λίγες ήμέ-
 ρες κανόνισε μόνη της τα πράγματα έτσι ώστε
 να ανασηντηθῆ με τόν Τουρίντο. Γιατί κι' αὐ-
 τή ετή σειρά της ένοιωσε να γεννιέται πάλι
 η παλιά της αγάπη που ο χωρισμός
 είχε διακόψη.

Μια μέρα που ο "Άλφιο είχε πάει στο χει-
 ροκωριό, η Λόλα δέχτηκε τόν Τουρίντο

"Η Σαντούτσα έπασχε βλέποντας πάλι τόν Τουρίντο να γοητεύεται από τη Λόλα.

στο σπίτι της. Μά ήταν κάποιος που παρακο-
 λουθούσε τις συνεντεύξεις των δυο έρωτικοί-
 νων, που διαρκώς τους κατεκόπευε : Αυτός ή-
 ταν η έτοιμογέννη Σαντούτσα.

Βλέποντας την άπιστία του καλού της, η δυ-
 στυχισμένη μικρούλα ένοιωσε ένα μεγάλο κενό
 στην καρδιά της κι' έπειτα σκέφτηκε να πάη να
 πέση από ένα βράχο στη θάλασσα. Μά θέλησε
 προηγουμένως να δῆ για τελευταία φορά τόν
 Τουρίντο :

— Τουρίντο μου, πολυαγαπημένε μου, του
 ειπε, άκουσέ με : Αυτή η γυναίκα που τάχεις
 φτιάξει, δε σ' αγαπά, δε μπορεί να σ' αγαπά,
 όπως έγω. Σε ίκετεύω, άκουσε στη φωνή της
 συνειδησώς σου, σέψου το μέλλον. Θά γίνω
 μητέρα, Τουρίντο, λυπήσου με, σ' αγαπῶ !...

— Τι με νοιάζει τίμνα ! ειπε ο Τουρίντο.
 'Εγώ αγαπῶ τη Λόλα.

"Η Σαντούτσα έβγαλε τότε μιά δυνατή φωνή,
 ενώ ο Τουρίντο άπομακρυνόταν.

— "Ατιμε ! "Ατιμε ! του φώναξε.
 Και ξεάφνα μέσα στο μυαλό της της ήρθε η
 ήδια να εκδικηθῆ.

Την άκόλουθη έβδομάδα ολοκληρο το χωριό
 γιόρταζε γιατί ήταν η βδομάδα της Λαμπρής.
 Το βράδι της "Αναστάσεως, στην εκκλησία η
 Σαντούτσα κρυμμένη πίσω από μιά κολόνα έκλαι-
 γε ολοένα. Μά είχε πάει πιά την άπόφασή της.
 Βγαίνοντας από την εκκλησία πήγε και βοή-

κε τόν κοροιστή "Άλφιο και του ειπε :

— Μπαρμπα "Άλφιο, η γυναίκα σου σε ά-
 πατά με τόν Τουρίντο.

Και κεραυνός να έπεφτε μπρὸς στα πόδια
 του, δε θά τρώμαζε περισσότερο το μπαρμπα
 "Άλφιο. Δέ χρειάστηκε να έξετάση και πολὺ τη
 Σαντούτσα για νά πεισθῆ ότι του έλεγε την ά-
 λήθεια. "Όστε έτσι λοιπόν : "Η γυναίκα του που
 είχε μονάχα την όμορφιά της για προίκια,
 που την είχε πάρη για νάχη την αγάπη της
 τόν άπατούσε μ' αυτό τόν ξεμαλιστή των κο-
 ρισαίων, τόν Τουρίντο :

"Ένας μεγάλος, τυφλός θυμός τόν έπνιξε και
 η έπιθυμία να εκδικηθῆ ξεχείλισε μέσα στο στή-
 θος του. "Έφυγε άμέσως ζητώντας τόν αντίξη-
 λό του.

"Ο Τουρίντο εκείνη τη στιγμή έπινε με άλ-
 λους φίλους του στην ταβέρνα της μητέρας του.
 "Ο "Άλφιο μόλις τόν ειδη πήγε και στάθηκε
 μπροστά του.

— Πολύ ανθρωπε ! του ειπε, έπρόσβαλες την
 τιμή μου, συντριψες την ετυχία του σπιτιού
 μου ! "Ένας άπ' τούς δυο μας πρέπει να λείψη !
 Θά χτυπηθούμε με τα μαχαίρια ως που να
 σκοτωθῆ ο ένας μας !

"Η Σαντούτσα που την έτρωγαν τώρα η
 τύψεις της, φώναξε στον "Άλφιο πως του είχε
 πῆ ψέματα. Μά ήταν άργά. "Ο "Άλφιο δεν
 την έπίστευε.

— Φύγε, Τουρίντο ! φώναξε τότε στον αγα-
 πημένο της. Μῆ χτυπηθῆς.

Μά εκείνος της γύρισε τις πλάτες με περι-
 φρόνηση. "Η τιμή ενός προσβεβλημένου χωρικού,
 στην Σικελία, δεν εινε πράγμα που να μπορη
 κανεις ν' άστειυθῆ. "Η πρόκληση του "Άλφιο
 είχε γίνει μπροστά σε κόσιο κι' η μονομαχία
 ήταν άναπόφευκτη.

"Ο Τουρίντο, άφου τόν εύλόγησε κλαίγοντας
 η μητέρα πήγε και συνάντησε τόν "Άλφιο στο
 μέρος που είχαν όρισει για τη μονομαχία.

— Φυλάξου ! φώναξε ο "Άλφιο.

— Είμαι έτοιμος ! άπάντησε ο Τουρίντο
 τραβώντας το μεγάλο σικελιανό του μαχαίρι.

"Η πάλι ήταν τρομερή. "Ο Τουρίντο ως πιο
 νέος ήταν πιο εύλιντος, μά ο "Άλφιο ήταν πιο
 έπιδέξιος και ένα τέχνασμα κατόρθωσε να
 βυθίση το μαχαίρι του ως τη λαβή του μέσα
 στο στήθος του Τουρίντο.

Τότε σ' ολοκληρο το χωριό μιά πένθυμη
 κραυγή άντήχησε που ξεφτασε ως τη γορά Λου-
 τσία και τη φτωχή Σαντούτσα και τούς συν-
 τριψε για πάντα την καρδιά : «"Ο Τουρίντο
 πέθανε.»

"Η μονομαχία του "Άλφιο και του Τουρίντο ήταν τρομερή.